

אגרות קודש

בכלל או ידחפום לעניינים גרועים עוד יותר, ההוראה היא לעשות דוקא בהיפך, לזרזם ולהחמיר עליהם דוקא בענין הפרוץ, וק"ל.

ב) בנוגע להסברה לצעירים וצעירות בגיל הבגרות בנוגע לנושא ובעיות הקשורות ביצר וחיי המין, קשה לקבוע עמדה מסויימת בהאמור שהרי למרות מאמר רז"ל בהפסוק שמצטטו במכתבו דאגה בלב (הנוער) - ישיחנה לאחרים, הרי נראה שבאותו השטח אמרו חכמינו ז"ל אבר קטן יש לו לאדם מרעיבו שבע משביעו רעב, שלכאורה בגדר משביעו הוא גם שיחה ע"ד האמור, פרט באם השיחה מתנהלת ממומחה הכי מצויין למנוע בטויים ואסוסיאציות מסוימות. וכפי שראיתי בכמה מקומות המוצא המתאים הוא שבהתייעצות המורים במקום יקבעו ההנהגה ואופן שיחה עם תלמיד פלוני (או תלמידה פלונית) ולכל היותר יצרפו ב' או ג' מהם המתאימים זה לזה, כמובן בכל אופן נערים לחוד ונערות לחוד [אבל לא בפרסום כפי שנוהגים בכמה מקומות]. וגם אז צע"ג להזהר מלהכשיל ומלהכשל בהאיסור [מה"ת, ועכ"פ מדרבנן] דאל יביא לידי הרהור כו' (שו"ע אה"ע סכ"ג, ס"ג וראה תניא פי"א).

וכאן עלי להביע צערי העמוק זה מכמה שנים שכשהתחילה העלי' בהמונים של אחינו בני ישראל הספרדים לאה"ק ת"ו, מצאו "לנכון" להגבי' גיל הנשואין בהיפך ממה שנהגו בהן בארצות משם באו. ואם כשיצאה גזירה האמורה בספק ה"י מה גדול, השכר או ההפסד, הנה התוצאות המרות שהביאה גזירה זו משך שנים אלו בעוה"ר ולצערנו הרב הוכיחו על ההיזק הכי גדול בזה. פשוט שאין כוונתי לצעוק על העבר, אלא שמזמן לזמן מתחדשות סברות בשטח האמור, אם להוריד הגיל או להגבי', ודעתי בהחלט מובנה מהאמור, והלואי שגם האשכנזים היו מתרגלים לנשואין בגיל הכי רך, וכדברי רב חסדא (קדושין כט, ב).

ובהמצאנו בערב ימי הפורים, עת שהיה ונהפוך הוא, יהי רצון שכל העניינים המבלבלים והשלייליים יהפכו לאורה ושמחה וששון ויקר כפשוטם וכמשמעם על פי דרשת רבותינו ז"ל: אורה זו תורה וכו'.

בכבוד ובברכת חג פורים שמח.

ב"ה, כ"ח אדר, תש"כ
ברוקלין.

הרה"ג וו"ח אי"א מלאכתו מלאכת שמים מו"ה חיים שי

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מכ"ב אדר... ויהי רצון שכסיום מכתבו, הנה תקוים הודעת חז"ל שזהו ג"כ ציווי, ת"ח מרבים שלום בעולם, ויהי זה באופן דמוסיף והולך מתאים להכרח השעה.

ובפרט שנמצאים אנו בחותם דחדש אדר ונכנסים לחדש ניסן, מסמך גאולה לגאולה, ובשניהם הרי נדגשת הנקודה דקירוב ואחדות כל בני ישראל זה לזה (תנחומא עה"פ שמות ב, יד. הטעם דמשלוח מנות הובא בשו"ת חת"ס).

בכבוד ובברכה לבשו"ט.

... במש"כ בהכרעת אדה"ז בשולחנו או"ח סתני"ג סי"ד דסגי שימור לשם ז"י תאכל מצות ולאן דוקא לבערב תאכלו מצות - דלדעה זו יש מצוה כל ז' באכילת מצה (וכ"כ גם בתורה שלימה במילואים לדרך יא בפ"י הש"ס פסחים מ, א) ע"כ אאפ"ל כן, כי דעת אדה"ז בזה (שם סו"ס תעה) כהרמב"ם דאין מצוה כלל כ"א לבילי האי, וכ"מ גם מסתימת ל' הרא"ש, טוש"ע, אף שהם הם בעלי דעה הב' בסתני"ג סי"ד, כמצויין שם במ"מ. וכ"מ גם ברמב"ם הלי' חו"מ פי"ה הי"ט (עיי"ש במ"מ ובצפ"ע להראצובי).
באם בכלל בהנ"ל ישנו הגדר דלשמה והדעות באכילת מצה כל ז' - האריך בזה בתו"ש שם. ואכ"מ.